

רשות

קובץ התקברות

20

ה ת ו כ נ :

עמור

- 245 ..... חקנות המכס (החוורת דמי מכס על סחרות המכילות סוכר), תש"ט—1949
246 ..... צו המכס (החוורת דמי מכס על סחרות המכילות סוכר), תש"ט—1949
246 ..... צו הסחר, הייצור והחסנה (МОНОנת), תש"ט—1949
251 ..... רשות יבוא כללי, תש"ט—1949
252 ..... הזדעה בדבר הפטמים המסוכנים (מחייב פרט בתוספת), תש"ט—1949

מדור לשפטון מקומי

- 253 ..... צו ועדת העירייה חיפה (הרשות מילולה) (מס' 2), תש"ט—1949
253 ..... צו ועדת העירייה תייפה (הרשות מילולה) (מס' 3), תש"ט—1949
254 ..... צו ועדת העירייה חיפה (הרשות מילולה) (מס' 4), תש"ט—1949
254 ..... צו המועצות המקומיות (אוור יורעאל) (חיקון), תש"ט—1949

פקודת המכס

תקנות בדבר החזרת דמי מכס

בתוקף סמכותו לפי סעיף 158א(2) לפקודת המכס¹, מתקין בוה מנהל המכס
והבלו תקנות אלה:

1. החזרת דמי מכס — סוכר ואגוזים.

במקום תקנה 2 לתקנות המכס (החזרת דמי מכס על סחורות המכילות סוכר),
תבוא תקנה זו:² 1940

2. החזרת מס המכס על פי "צו המכס (החזרת מס מכס על סחורות
המכילות סוכר)" תש"ט-1949³, לגבי סוכר ואגוזים שהובאו מהווז
לארץ ומשו לשם ייזורן של סחורות מכילות סוכר, תורשה רק לאותם
היצרנים שביחס לתוכרתם קבע המנהל "שיעורים קבועים" להחזרת מס
המכס בהתאם כאמור בתקנה 5.

2. השם.

لتקנות אלה יקרא "תקנות המכס (החזרת דמי מכס על סחורות המכילות
סוכר) (תיקון)", תש"ט-1949⁴.

י"א בסיוון תש"ט (8 ביוני 1949).

אליעזר קפלן
שר האוצר

¹ חוקי איי, כרך א', פרק מ"ב, עמ' 498; ע"ר מס' 1588, 14.6.47 מיום 1.8.40, חום 1, עמ' 131.

² ע"ר מס' 1034, מיום 1.8.40, חום 2, עמ' 922.

³ קבוע התנקות 20 מילום י"ח נסיוון תש"ט (15.6.49), עמ' 246.

כ רוחן, חנוך, 15

פקודת המכס

צו בדבר החזרת דמי מכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 158א לפקודת המכס¹, וסעיפים 14(א) ו-2(ד)² בפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948³, אני מצווה בזה לאמר:

1. החזרת דמי מכס — סוכר ואגוזים.
תורשה החזרתו של מס המכס ששולם על פי פקודת תעריף המכס והפטורים, מילוט סוכר ואגוזים שהובאו מחוץ לארץ ומשמו לשם יצורו של שחורת ממלכות סוכר המוצאות לחוץ לארץ. האחו ממשק הסוכר והאגוזים הכלול בסחורת-הממלכות ייקבע על ידי המנהל לגבי סוגים שונים של אותן הסחרות. סכום מס המכס הנוחזר יהיה בשיעור של 95% מסכום מס המכס ששולם על יבואה של אותה כמות סוכר ואגוזים הכלולה בסחרות כאמור.

2. תקופת החזרה.
הזרמת מס המכס לפי צו זה תורשה בין אם הסוכר והאגוזים שלגביהם נדרשת החזרה הובאו לפני תאריך היכנס צו זה לתקפו ובין אם לאחריו.

3. ביטול.
צו המכס (החזרת דמי מכס על שחורת הממלכות סוכר), תש"ט⁴, — בטל.

4. השם.
צו זה יקרא "צו המכס (החזרת מס מכס על שחורת הממלכות סוכר)", תש"ט⁵, 1949.

אליעזר קפלן
שר האוצר

"א בסיון תש"ט (8 ביוני 1949)

ס. 287 - חנוך, כ רוחן, חנוך, 15

פקודת הפיקוח על המזונות, 1942

צו בדבר הפקודת הסחר במזונות, יצורם והחיסנתם

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 4 ו-11 א' לפקודת הפיקוח על המזונות, 1942⁶, אני מצווה בזה לאמר:

1. פירושים.
בזו זה —
המפקח פירשו כמשמעותו בפקודת הפיקוח על המזונות, 1942⁷, כולל כל אדם שננתמנה לכך לתחילה צו זה;

¹ חזקי א"י (כרך א', פרק ט"ב, עמ' 493; ע"ר מס' 1588, מיום 14.6.47, חותם 1, עמ' 181).

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באירוע תש"ח (21.5.48), חותם א', עמ' 1.

³ ע"ר מס' 714 מיום 1.9.37, חותם א', עמ' 183.

⁴ ע"ר מס' 1034 מיום 1.8.40, חותם 2, עמ' 921.

⁵ ע"ר מס' 1178 מיום 19.3.42, חותם 1, עמ' 3.

“מצרך” — אחד המזכרים המפורטים בתוספת לצו הפיקוח על המזונות,
(מצרכים בניי פיקוח), תש"ח-1948¹;

“שטח רשות מקומית” — שטח עיריה, מועצה מקומית או כפרית, כפר, מושבה, מושב פובדים, קיבוץ, קבוצה או כל שטח מיושב אחר;

“יצרן” — אדם העוסק, בין עצמו ובין בידי אחרים, בייצור של מצרך, או אדם העוסק בעבודה מהעבותות הדורשות לתהיליך הייצור, או לשם שניינו צורתה, טיבו או איכותו של מצרך, וכן אדם העוסק באירועו של מצרך, במזיגתו לבקבוקים או למיכליים אחרים;

“שוק” — אדם שקיבל מאות המפקח ראשון, לשוק תוצרת חקלאית;

“מחסן” — מחסן של מזכרכים וככל מחסן עירובה או בית ערובה, מחסן קירור או בית קירור, או כל מלאם אחר המשמש או המועד להחנת מצרך.

“ממסנאי” — בעליין ש-מחסן, שופר או מנהלו;

“סוחר” — סוחר במזכרכים וככל יבואן ויצואן;

“סיטונאי” — אדם העוסק בקניית מזכרכים לשם מכירתם לIALIZED;

“קמעונאי” — אדם העוסק בקניית מזכרכים לשם מכירתם לצרכן;

“צרן” — אדם הקונה מצרך, או רוכשו בדרך אחרת, בנסיבות השכיחות בשימוש עצמי, לכל מטרה שהיא, פרט למטרת ייצור.

“בית הארחאה” — כל בית מלון, פנסיון, אכסניה, מסעדה, בית קפה, מסבאה, מזנון, מודעון, קנטינה וכל מקום בו יוצאים באלה. שבו מספקים בתמורה אכילה, שתייה, לננה או אחד השירותים הללו, למשת משק בית פרטי. המספק בתמורה שירותים כאמור לארבעה בני אדם לכל היותר.

2. הגבלת הייצור, הסחר והחחסנה.

(א) לא יעסק אדם כיצרן, לסוחר או כמסנאי אלא בראשון מאות המפקח ובהתאם לתנאיו;

(ב) לא ייחסין אדם מצרך אלא לפי היתר מאות המפקח ובהתאם לתנאיו.

(ג) לא יהיה אדם צד לפעללה הטעונה רשיון או היתר לפי סעיף זה, אלא אם נוכח תחילה שבידי הצרן الآخر ראשון או היתר כזה.

(ד) ואלה מחטיניהם שאנים צריכים הztar:

(1) בעל ראשון לפי סעיף זה המחסין מצרך במקום הנקוב אליו רשיון;

(2) המחסין מצרך בבית קירור כשהמצרך היה עלול להתקלקל;

(3) המחסין מצרך מיו בא מ |חסן שאליו העביר היבואן את המצרך מבית המכס.

3. העלמת מצרך.

לא יעילים אדם מצרך, לא ישמידנו, לא יקללנו, לא יטמינו, לא יאנרנו ולא ימנע באופן אחר את שיוקו או את מכירתו בדרך חוקית.

¹ ע"ר מס' 10 מיום י"ד בחמו תש"ח (21.7.48), חס' ב', עמ' 37.

4. סירוב למוכר.

- (א) לא יסרב אדם למוכר מצרך שהוא מחזיקו למכירה אלא אם היה הסירוב בהתאם לחוק או לטובת הציבור.
(ב) הטוען שהסירוב הוא לטובת הציבור עלייו הראיה.

5. אישור אונהה וגנבת עין.

- לא ימכור אדם ולא יספק מצרך אשר כמותו, מידתו, משקלו, נפחו, איכותו, סוגה, מגנו או תיאורו הספציפי הוא שונה מזו שהוא מתואם למוכר.

6. זהות המוצרים ומחיריהם.

- (א) כל סיטונאי יציג במקום בולט לעין שבמקרים עסקו לווח שעליו רשותים כל המוצרים שהוא מחזיק למטריה ומחייב כל מצרך.
(ב) המחריר הרשות על הלוח ליד כל מצרך יהא ראה חותכת שהסיטונאי הציע למכירה אותו מצרך באותו מחיר.

7. החזקת מכירה.

- המחזיק מצרך במקום עסקו או באחד מקומות עסוקיו, או שנמצא אצלו מצרך בכמות ובנסיבות שאינן שכיחות בשימוש לצורך עצמי — חזקה עליו שהוא מחזיקו לשם מכירה אלא אם כן הוכיח את ההיפך.

8. ציון מחיר מסכימלי.

- (א) ייבואן או ייצרן המוכר מצרך לסיטונאי או לקמעונאי חייב לציין בחשבונו שהוא מגיש בקשר למכירה זו את המחיר שקבע המונחה על קביעת מחירים כמחיר המכסימי שבו מותר למוכר את המצרך זהו לקמעונאי ואת המחיר המכסימי שקבע המונחה כאמור למכירת המצרך לצרכנו.
(ב) סיטונאי המוכר מצרך לקמעונאי חייב לציין בحسابו שהוא מגיש בקשר למכירה זו את המחיר המכסימי שבו מותר למכור את המצרך לצרכן.

9. עץ מי לא יהוו החזוי.

הוראות צו זה איןן תלות על:

(א) מייצר תוצרת חקלאית;

- (ב) חקלאי המוכר תוצרת חקלאית למשך או לחתנת הריכוז לתוצרת חקלאית שהוקמה בשטח הרשות המקומית שבה מצוי משקו של חקלאי;

10. הגשת בקשה.

- (א) בקשה לרשיון בשbill ייצור, יבואן, מחסנאן, וכן בקשה להיתר החסנה — יש להגישה למשדרו הראשי של המפקח.
(ב) בקשה לרשיון בשbill סחר, חוות מרשים לסתור כיבואן — יש להגישה למשדר החזוי של המפקח בו נמצא העסק היחיד או הראשי שבшибלו מתבקש הרשון.

בג'ון אבנאל, 192, 1949

(ג) אדם החביב, לפי צו זה, לקבל יותר מאשר אחד או מהיתר אחד, יגיש בקשה נפרדת לכל אחד מהם.

(ד) אדם המחזיק ברישיון שניין לפי תקנות המסחר הסיטוני והקמעוני במצרים כימ בני פיקוח (רישיונת), 1941,¹ או המחזיק ברישיון או בהיתר או בהרשאה לייצור, להחסנה או לסדר שנייתן לפי צו של המפקח, חייב גם הוא להגיש בקשה לרישיון או להיתר לפי צו זה.

(ה) המבקש חייב להסביר לכל סעיף שבטופס תשובות מלאות ונכונות.

(ו) המפקח רשאי לדרש מ המבקש למסור לו את כל הפרטים הדרושים לו ^{עמ' 4, ערך ג'}, ^{עמ' 4, ערך ג'}, 422 לדעתו בקשר בקשה המוגשת.

11^א רישיון לפי צו זה, תנאי לשימוש ברישיון לפי חוק אחר.

לא ישמש אדם ברישיון שנייתן לו לפי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרון)² או לפי פקודת מכירת משקאות משברים, 1935³, או לפי כל הוראה חוקית אחרת ביחס לייצור, להחסנה או לسكر, הטעונים רישיון לפי צו זה, אלא אם קיבל קודם לכן רישיון לפי צו זה או הודעה מטעם המפקח על נסונוו לחזור לרישיון כזה.

12. אגרה.

אגרה שנתית לפי הלוח שבחנותפה לצו זה תשלם בעד כל רישיון שנייתן ^{עמ' 4, עמ' 408}.

13. טמכות המפקח.

המפקח רשאי, אם ראה הצדקתה בכך, לדוחות כל בקשה לרישיון, או היתר.

14. השחתת רישיון וכו'.

לא ישחית אדם רישיון או היתר שנייתן לפי צו זה, לא ישנהו, לא ימחק פרט מפרטיו ולא יוסיף עליהם.

15. העברת רישיון או היתר.

לא יעביר אדם כל רישיון או היתר שנייתן לו לפי צו זה, ולא יקנה לו זכות בו, ולא ירשה לו זכותו לעסוק או להשתתף בעסק شبشبilo נתן לו הרישיון או ההיתר, ולא יקנה אדם ולא ירכשו, ולא יזכה כל זכות שהיא ברישיון או בהיתר או בעסק شبשבilo נתן, אלא לפי היתר מטעם המפקח.

16. תקופם של רישיונות קודמים.

תקופם של רישיונות שנייתנו לפי תקנות המסחר הסיטוני והקמעוני במצרים בני פיקוח (רישיונת), 1941, ושל כל רישיון, היתר או הרשאה שנייתן לפי הוראה חוקית אחרת לכל פעולות הטעונה רישיון או היתר לפי צו זה — ייפקע בעבר שלושים יום מיום פרסום צו זה.

¹ ע"ד מס' 1079 מיום 20.2.41, חוכ' 2, עמ' 227.

² חוקי אי' כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.

³ ע"ד מס' 496 מיום 28.2.35, חוכ' 1, עמ' 33.

17. הזכרת צוים מבוטאים ורשותות לפי חוק אחד.

(א) כל מקום שמדובר באחד התקוקים המבוטלים לפי צו זה יפורש כמדובר בצו זה.

(ב) כל מקום שנאמר בו כי דרוש רשיון או היתר או הרשה לאחת הפעולות הטענות רשיון או היתר לפי צו זה, פירושו — דרוש רשיון או היתר לפי צו זה.

18. ביטול.

תקוקים אלה בטלים:

- (1) צו המסחר הסיטוני והקמעוני במצרכים בניי פיקוח (הגבלה), 1.1.1941.¹
- (2) תקנות המסחר הסיטוני במצרכים בניי פיקוח (צמצום), 2.1.1941.²
- (3) תקנות המסחר הסיטוני והקמעוני במצרכים בניי-פיקוח (רישונות), 1.1.1941.³
- (4) צו העלמתם והשמדתם של מצרכים בניי פיקוח (איסור), 4.1.1941.⁴
- (5) רשיון כללי של הפיקוח על המזונות (הארכת תקופת רישיונות סיטונאים וקמעונאים), 1944.⁵

(6) צו הפיקוח על המזונות (הגבלת התנועה), 1944.⁶

(7) תקנה להבטחת חלוקה צודקת של מצרכים בניי פיקוח שנתפרסמה ברבים על ידי הנהלת הוועד הלאומי לכנסת ישראל בארץ-ישראל מיום כ"ח בשבט תש"ח (בפברואר 1948).

19. השם.

לצ'ו זה ייקרא "צו הסחר, הייצור וההחסנה (מזונות), תש"ט—1949".

תומפת *

לוח התשלומים

ל.י.	רוכלים
0.250	בעלי קיוסקים ודוכנים
0.500	בעלי חניות מכלת וקמעונאים אחרים
1.—	בעלי קונדייטוריות
1.—	בעלי חניות גלידה
2.—	בעלי מאפיות
5.—	יבואנים וסיטונאים
5.—	משוקים
2.—	בעלי מחלבות

¹ ע"ר מס' 1079 מיום 20.2.41, חות' 2, עמ' 229.

² ע"ר מס' 1079 מיום 20.2.41, חות' 2, עמ' 230.

³ ע"ר מס' 1079 מיום 20.2.41, חות' 2, עמ' 227.

⁴ ע"ר מס' 1079 מיום 20.2.41, חות' 2, עמ' 231.

⁵ ע"ר מס' 1311 מיום 6.1.44, חות' 2, עמ' 11.

⁶ ע"ר מס' 1318 מיום 17.2.44, חות' 2, עמ' 111.

תעשיינים המפעיקים עד 10	פועלים
תעשיינים המפעיקים עד 50	פועלים
תעשיינים המפעיקים עד 100	פועלים
תעשיינים המפעיקים למעלה מ-100	פועלים
סוכנים	
2,500	
אורזים, מזגי בקבוקים אג' מעבדי מזון	
0.500	בעלי תעשיית בית
1.	מחסנאים
10.	בעלי בת' קירור
	בעלי בת' הארחה:
1.	דרגה א'
1.500	דרגה ב'
2.	דרגה ג'
2,500	דרגה ד'
3.	דרגה ח'
1.	בעלי עסקים שאינם נוכרים לעיל

י"א בסיוון תש"ט (8 ביוני 1949)

אבינעם אפשטיין
המפקח על המזונות

כל מ"מ, משלוח, 256

פקודת סמכויות בעניין יבוא, יצוא ומכס (הגנה), 1939

צו מתן רישיונות יבוא, 1939

ראשון יבוא כללי

בתקוף סמכותי לפי סעיף 3 לצו מתן רישיונות יבוא, 1939¹, אני נותן:
ראשון זה:

1. יבוא מותר.

ה收拾ות המפורטות בתוספת לראשון זה מותרות ביבוא למדינת ישראל.

2. ביטול.

רשות חפשי כללי ליבוא, תש"ח-1948, שפורסמה בעיתון רשמי מס' 17 מיום כ' באב תש"ח (25 באוגוסט 1948), תוספת ב', עמ' 84 — בטל.

3. השם.

ראשון זה יקרא "ראשון יבוא כללי, תש"ט-1949".

¹ ע"ר מס' 968 מיום 11.12.39, ח'ס' 2, עט' 1201.

תומסת

- א) חפצים אישיים והפצוי בית פטוריים ממכס לפי פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937¹, המובאים על ידי עולים או תיירים.
ב) חבילות שי לשימושו האישי של המქבל המובאות באמצעות דואר חבילות בתנאי:

- 1) שלא ישולם עדן כל תשלום מדינת ישראל,
- 2) שמשקל החבילה לא יהיה על שני קילוגרם,
- 3) שמספר חבילות המתקבלות על ידי בית-אב לא יהיה על שמשים לחודש.

י"א בסיוון תש"ט (8 ביוני 1949)

אבינעם אפשטיין
רשות מוסמכת

פקודת הסמים המטוכנים, 1936

מחיקת פרט בתומסת

בתקף סמכותי לפי סעיף 15 (3) לפקודת הסמים המטוכנים, 1936², והסעיפים (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948³, אני מוסר הודעה זו:

1. מחיקת פרט בתוספת לפקודה.

פרט (י) שבסוף חלק ב' של התוספת לפקודה⁴, יימחק.

2. השם.

להזעה זו יקרא «הזעה בדבר הסמים המטוכנים (מחיקת פרט בתוספת), תש"ט—1949».

י"ג באיר תש"ט (12 במאי 1949)

משה שפירא
שר הבריאות

¹ ע"ר מס' 714 מיום 1.9.37, חום' ג, עמ' 183.

² ע"ר מס' 577 מיום 19.3.36, חום' 1, עמ' 130.

³ ע"ר מס' 2 מיום י"ב באיר תש"ח (21.5.48), חום' א, עמ' 2.

⁴ ע"ר מס' 1222 מיום 10.9.42, חום' 2, עמ' 1281.

פקודת הערים, 1934

זו דבר הרשות לעדת העירייה חיפה לקבל מילווה

בתקופ סמכותי לפי סעיף 81 לפקודת הערים, 1934¹, והסעיפים 14 (א) ז-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948², אני מצוה בזה לאמר:

1. רשות לעדת העירייה חיפה לקבל מילווה.
לעדה העירייה חיפה תהיה הרשות לקבל מהמדינה מילווה בסכום שלא יעלה על — 60,000 ל"י לצורך ביצוע עבודות ציבוריות, בתנאי שההסכם בדבר המילווה יאשר על ידי שר הפנים.

2. השם.

לצוא זה ייקרא "זו ועדה העירייה חיפה (הרשות מילווה) (מס' 2, תש"ט—1949)".

ט"ז באיר תש"ט (15 במאי 1949)

משה שפירא
שר הפנים

פקודת הערים, 1934

זו, דבר הרשות לעדת העירייה חיפה לקבל מילווה

בתקופ סמכותי לפי סעיף 81 לפקודת הערים, 1934¹, והסעיפים 14 (א) ז-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948², אני מצוה בזה לאמר:

1. רשות לעדת העירייה חיפה תהיה הרשות לקבל מהמדינה מילווה, בסכום שלא יעלה על — 75,000 ל"י, לצורך ביצוע עבודות ציבוריות, בתנאי שההסכם בדבר המילווה יאשר על ידי שר הפנים.

2. השם.

לצוא זה ייקרא "זו ועדה העירייה חיפה (הרשות מילווה) (מס' 3, תש"ט—1949)".

ב' בסיוון תש"ט (31 במאי 1949)

משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר מס' 414 מיום 17.1.34, חס' 1, עמ' 1.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באיר תש"ח (21.5.48), חס' א, עמ' 1.

פקודת הערים, 1934

צ'ו בדבר הרשאה לוועדת העירייה חופה לקבל מילואה

בתקוף סמכותי לפי סעיף 81 לפקודת הערים, 1934,¹ והסעיפים 14 (א) ו-12 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948², אני מצווה בזה לאמור:

1. רשות לוועדת העירייה חופה לקבל מילואה לוועדת העירייה חיפה תהיה הרשות לקבל מאות "עמידר" החברה הלאומית לשיכון עולים בע"מ מילואה בסכום שלא יעלה על 225,000 ל"י לצורך פעולות שיכון, בתנאי שההסכם בדבר המילואה יאשר על ידי שר הפנים.

2. השם.
לצ'ו זה ייקרא "צ'ו ועדת העירייה חיפה (הרשאה מילואה) (מס' 4), תש"ט-1949.

ג' בסיון תש"ט (31 במאי 1949)
משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צ'ו בדבר המועצה המקומית אוור ירושאל

בתקוף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,³ והסעיפים 14 (א) ו-12 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948², אני מצווה בזה לאמור:

1. תיקון צ'ו צ'ו המועצות המקומיות (אוור ירושאל), 1941,⁴ יתוקן כרך במקום התוספת הריאוניה תבואה תוספת זו:

"תוספת ראשונה"

(סעיף 3)

(א) גושי רישום קרקע: 11470 עד 11483; 16853 עד 16875; 17428 עד 17446;

(ב) כל האדמות של הכפרים: בלפוריה, גניגר, אידאה, כפר גלעון, כפר יתדים, מורה, מחנה ישראל, מרחביה-מושב, מרחביה-קיבוץ, בין, סולם, תל-עדשים.

לצ'ו זה ייקרא "צ'ו המועצות המקומיות (אוור ירושאל) (תיקון), תש"ט-1949".

כ"ה באיר תש"ט (27 במאי 1949)
משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר מס' 414 מיום 17.1.34 - ח'ס, 1, עמ' 1.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באיר תש"ח (21.5.48), ח'ס, 1, עמ' 1.

³ ע"ר מס' 1154 מיום 18.12.41, ח'ס, 1, עמ' 119.

⁴ ע"ר מס' 1141 מיום 13.11.41, ח'ס, 2, עמ' 1417.

274 310 255-60, ד'אלה

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המזוהים,
בסריקה מוחשכת מהימנה מהמסמך המקורי בתיק,
בהתאם לוגה הבדיקה משרד המשפטים.

על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).